

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vitis Aqvilonia seu Vitæ Sanctorvm Qvi Scandinaviam
Magnam Arctoi Orbis Peninsvlam Ac præsertim Regna
Gothorum Sueonumq[ue] olim rebus gestis illustrarunt**

Vastovius, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.XXIII.

Adaluardus senior Episcopus. C.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38534

ADALVARDVS SENIOR

EPISCOPVS FLORVIT AN-

NO CHRISTI 1054.

S. LEONE IX. Pontif. HENRICO II. Imp. EMVND0 II. R.

Adalberti Ar-
chiepiscopi Bre-
men. vigilan-
tia in cura pa-
storali.

Emundus Rex
Suecia nomine
magis quam re
Christianus.

Adaluardus
Legatus & Epi-
scopus in Sueo-
niam missus.
Osmundus
impostor.

Effecit apud Re-
gem Vanum vt
legati contu-
meliose repelle-
rentur.

Stenchilli pie-
tas erga legatos
Adaluardum
& Simonem
pulsos.

Vindicta diui-
na subsequitur.
repote agroru
sterilitas & ad-
uersa bellorum
fortuna.
Amundus quo-

ILLESIMO quinquagesimo quarto à natiuitate Saluatoris, anno Hamburgensem Archiepiscopatum administrauit Adalbertus Bauariæ Comes. Cuius administrationis initio mox vigilantissimus præsul ad Reges Aquilonis pro amicitia firmanda misit Legatos, Epistolas quoq; communitorias per omnem sparsit Sueoniam, Daniam, Noruegiam & vsq; ad fines Terræ, exhortans Episcopos & Presbyteros in illis partib. degentes, vt Ecclesiam Domini nostri IESV Christi sanguine partam, prudenter in primis regerent, attenderent sibi & vniuerso gregi, atq; ad integerrimam conuersationem fidelium pia cōuersatione seduli niterentur. Erat eo tempore Gottorum Sueonumq; Rex Emundus Iacobi frater, Olai Regis filius, nomine magis quam re ipsa Christianus, ad quē missi Legati è Brementensi Monasterio viri Religiosi quos inter Adaluardus olim Bremensis Ecclesiæ Decanus, tunc autē Sueonum genti ordinatus Episcopus. Inueniunt hi apud Regem quendam impostorem Osmūdum, qui Apostolica ordinatione se fingens Archiepiscopum, non sana fidei doctrina sparsa neophytos à recta religionis semita deduxerat. Hūc prouincia exturbare nitentes Legati, Regem docent de Ecclesiastica Hierarchia, monentque de non auscultando vanis sermonibus hominis, vt minimum periculosi. Sed apud Regem vanitati magis quam veritati ac religioni deditum præualuit existimatio hominis popularis, qui suis technis perfecit, vt oratores cum contumelia repellerentur quasi Apostolici Domini destituti sigillo. Et illi quidem ibant gaudentes à conspectu concilii, quoniam digni habiti sunt, pro iusticia & veritate cōtumeliam pati. Sed inuentus est Regii sanguinis iuuenis Stenchillus, qui tam indigno modo repulsos Legatos profecutus cum lachrimis, suppliciter eorum se orationibus commendauit, muneribus insuper eos affecit transmisitque per montana Sueonum saluos vsq; in Vestrogothiam ad religiosissimam nuper Daniæ Reginam Gude: quæ ingenti eos honore quasi à Deo missos excipiens magna per eosdem xenia Bremensi Archiepiscopo destinauit. Verum huiusmodi deinde post eiectos Episcopos sunt casus insecuti Sueones vt ex agrorum sterilitate, aeris intemperie & aduerso terū bellicarum successu, se non nisi Diuina plecti ultione facillè intelligerent. Filius enim Regis Amundus nomine, missus à Patre ad dilatandum imperium veneno ab hoste fontibus insperfo cum suo exercitu vniuerso con-

sumptus

sumptus est. Quamobrem ad se reuerſi, vltioneque diuina frugis melio-
ris commonefacti, quos ante reiecerant Oratores & Eccleſiaſtas, expe-
ditis ad Archiepiſcopum Adalbertum nuncijs reſolcunt, inconſultæ
repulſæ compenſationem & Chriſtianismi liberioſiorem propagationem
liberaliſſimè pollicentes. Gaius ergò Pontifex petenti gregi Adaluar-
dum denuo præfecit paſtorem; qui in Sueoniam vt reuertit, multum Do-
mino populum acquiſiuit. Ex his etiam terræ finibus, in quibus nullus
antea Euangelij Nuncijs viſus vel auditus fuerat. Nam Vermelando-
rum & Scritſinorum gentem integram Catholica fide imbuit. Virtutum
etiam claruit miraculis ita vt poſcentibus in neceſſitate incolis imbrem
è cælo oratione ſua deuocauerit, & viciffim imbrium inundationem ſe-
renitate precibus conciliata ſedauerit.

Deinde à Rege Haraldo Noruegiæ dominante (Diui Olai Martyris
olim Regis germanus frater is erat) inuitatus Adaluardus in Noruegiam
nauigauit: & inter alia religionis officia, cum ad tumulum hominis ante
ſexaginta annos defuncti ab incolis perduceretur, Cadauerque adhuc
integrum quaſi eo die ſepultum ſtupente populo ſpectandum exhibe-
retur: Epicoſopus in ſpiritu cognouit eum excommunicationis maledi-
cto illaqueatum teneri. Erat autem is Sigfridus Piratarum Dux (vt liqui-
do compertum habebant indigenæ) qui ſenioris Libentii tempore indi-
tionem Bremeniſis Eccleſiæ populabundi inceſſerant, quos idem Ponti-
fex anathematis gladio à communionem ſanctorum præciderat. Cumq;
interpoſita prece Pontificis Adaluardi abſolueretur, mox ſolutus in ci-
nerem recidit. Abeunti Rex tantum pecuniæ dedit quantum trecentis
Captiuis Chriſtianis ſuffecit redimendis. Reuerſus Adaluardus verè lau-
dabilis vir vtramque Gothiam peragrauit, verba vitæ æternæ diſſemi-
nans cõcionem erudiuit frequentem. Et ſicut docuit, ita vixit, nam ſan-
cta opera ſanctæ doctrinæ (quæ duo in Doctore vno nunquam ſecer-
nuntur) coniungendo, gentilium multitudinem non exiguam Chriſti
Caſtris adiunxit. In Gothia autem perſiſtens & nomen Domini I E S U
conſtanter omnibus prædicando, ibidem poſt multos agones, quos pro
Chriſto libenter ſuſtinuit victicem terræ carnem tradidit, ſpiritus cæ-
lum petijt laureatus, Exequias eius funeri non ſine lachrymis procura-
uit & exoluit Adaluardus iunior qui eo tempore in Gothiam appu-
lit, quo ſenior mortali lecto decumbens extremam præſtolabatur ho-
ram.

*De eo Adam. Brem. lib. 3. c. 17. & lib. 4. in deſcriptione Sueciæ Gram. Metr. lib. 4. c. 43. lib.
4. c. 33. lib. 5. c. 18. & in ſua Sueciæ lib. 5. c. 11.*

D HEN-

*que filius Regis
veneno periit
cum vniuerſo
exercitu.*

*Sueci compun-
cti poenitudine
legatos demiffe
repoſcunt.*

*Adaluardus i-
terum redit iu-
bene Archie-
piſcopo.*

*Vermelandiã
& Scritſiniã
Catholica fide
imbuit.*

*Imbres è celo
poſcentibus in-
colis deuocat.
Et ruſſus ſere-
nitatem conci-
liat.*

*Iam diu ante
defunctu fuiſſe
anathemate
percuſſum in
ſpiritu cogno-
uit.*

*Abſolutus de-
ſunctus a vin-
culo excom-
municationis,
mox cadauer
in cineres re-
ſoluitur.*

*Captiuos tre-
centos libera-
tate Regis re-
demit.*

*In Gothia ani-
mam Deo red-
didit.*